

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.059 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.754/XIV-36.197**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59b
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Oostakker
Harlekijnstraat 9

tegen :

XXXXX
hebbende als voogd XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kati Verstrep
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Rotterdamstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 januari 2015, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 135.064 van 15 december 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 januari 2015 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 74/16 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“§ 1. Alvorens een beslissing tot verwijdering te nemen jegens een illegaal op het grondgebied verblijvende niet-begeleide minderjarige vreemdeling, neemt de minister of zijn gemachtigde elk voorstel tot duurzame oplossing van zijn voogd in overweging en houdt hij rekening met het hoger belang van het kind.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde vergewist zich ervan dat deze minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgt ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties.

Daartoe vergewist de minister of zijn gemachtigde zich ervan dat de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° dat er geen gevaar bestaat op mensensmokkel of mensenhandel en;

2° dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen of;

3° dat de opvangstructuur aangepast is, en dat het in het hoger belang van het kind is om het kind in die opvangstructuur te plaatsen bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij tot het verblijf is toegelaten.

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling en zijn voogd in België worden op de hoogte gebracht van de naam van de persoon of van de opvangstructuur aan wie het kind wordt toevertrouwd alsook over de rol die deze persoon vervult ten aanzien van de minderjarige.”

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht stelt, ontslaat het gegeven dat te dezen de voogd geen voorstel tot duurzame oplossing heeft voorgelegd, dat de asielaanvraag van de verwerende partij negatief werd beëindigd en dat de verwerende partij geen verblijfsrecht heeft op het Belgisch grondgebied, de gemachtigde niet van de vergewisplicht vervat in artikel 74/16, § 2, van de vreemdelingenwet. Die bepaling op zich is voldoende duidelijk en de verwijzing van de verzoekende partij naar hetgeen in de eerste paragraaf van die bepaling wordt bepaald, doet daaraan geen afbreuk. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij meent dat de bepalingen van artikel 76/14 van de vreemdelingenwet impliceren dat de voogd namens de

niet-begeleide minderjarige vreemdeling een voorstel tot duurzame oplossing heeft gedaan. De, thans niet betwiste, vaststelling in het bestreden arrest dat uit de aanvankelijk bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich heeft vergewist van eventuele garanties op adequate opvang en tenlasteneming in het land van herkomst volstond om op wettige wijze te kunnen besluiten tot de vernietiging van het bevel tot terugbrenging. Het eerste en het tweede middel zijn kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams